

Nr 160.

Godkänd av första kammaren den 27 april 1918.

Godkänd av andra kammaren den 27 april 1918.

Riksdagens skrivelse till Konungen angående åtgärder för inrättande av badanstalter i större befolkningscentra och å landsbygden m. m.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 5.)
(Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 8.)

Till Konungen.

Uti inom riksdagen väckta motioner har framhållits bland annat behovet därav, att åtgärder genom statens medverkan vidtoges för att befrämja tillkomsten av badanstalter å landsbygden eller i större befolkningscentra.

Över förevarande motioner hava yttranden i den ordning, 46 § riksdagsordningen föreskriver, inhämtats från kungl. medicinalstyrelsen och kungl. socialstyrelsen.

Badets betydelse för den allmänna hälsovården torde av ingen kunna bestridas. I badet äga vi ett av de allra viktigaste medlen för främjandet och bevarandet av ett gott hälsotillstånd inom folket. Icke minst är detta fallet med avseende å de befolkningsklasser, vilkas huvudsakliga sysselsättning utgöres av kroppsarbete.

Ehuru insikten om badets hygieniska betydelse under senare åren, tack vare en stigande allmänbildning, avsevärt ökats, är dock badfrekvensen inom det svenska folket alltjämt i stort sett synnerligen otillfredsställande. Bland stora grupper av befolkningen, för att nu särskilt nämna befolkningen på landsbygden, är badseden nästan avglömd. Åtminstone

pläga i de flesta fall de varma baden anses som en tämligen onödig lyx. En förändrad uppfattning härutinnan är utan tvivel önskvärd.

Riksdagen har ock tillförene visat sig behjärta ifrågavarande angelägenhet. I sådant hänseende må erinras därom, att med anledning av en år 1913 inom andra kammaren väckt motion igångsatts en utredning beträffande åtgärder, som kunna av staten vidtagas för främjande av ett mera allmänt bruk av skolbad i landsbygdens folkskolor.

Uti omförmälda, av socialstyrelsen avgivna och i riksdagens vederbörande utskotts betänkande i ämnet intagna yttrande synes styrelsen hava på ett klaggörande sätt behandlat föreliggande spörsmål; och överensstämma däri gjorda uttalanden i allt väsentligt med riksdagens uppfattning.

I likhet med socialstyrelsen anser riksdagen, att ordnandet av det kommunala badväsendet bör vara en kommunens och landstingets angelägenhet. Statens medverkan härutinnan bör huvudsakligen inriktas på upplysningsverksamhet och inskränkas till att vara ledande och kontrollerande.

Denna upplysningsverksamhet bör, enligt riksdagens mening, i första hand förläggas till skolorna, där den kan ske såväl genom lärares undervisning i ämnet som ock genom utdelande till barnen av småskrifter, innehållande upplysningar om badets betydelse, olika badformer och deras tillämpning m. m. Vidare böra läkarna, särskilt provinsialläkarna, uppmanas att verka för saken. Även föreläsningföreningarna å de olika orterna böra häråt ägna uppmärksamhet.

Under återopande av vad sålunda anförts får riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:t låta utreda, huruvida och i vad mån åtgärder från statens sida kunna vidtagas för att å landsbygden och särskilt i större befolkningscentra befrämja tillkomsten av badanstalter.

Stockholm den 27 april 1918.

Med undersätlig vördnad.
